

ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑΣ ΤΥΧΑΙΩΝ ΜΕΤΑΒΛΗΤΩΝ (Συνέχεια)

Χαράλαμπος Α. Χαραλαμπίδης

18 Νοεμβρίου 2009

2.16. Έστω ότι το ετήσιο εισόδημα X ενός μισθωτού μπορεί να θεωρηθεί ως μία συνεχής τυχαία μεταβλητή με συνάρτηση πυκνότητας

$$f_X(x) = \frac{4 \cdot 10^4}{x^5}, \quad 10 \leq x < \infty,$$

Να υπολογισθούν (α) η συνάρτηση κατανομής $F_X(x)$, $-\infty < x < \infty$ και (β) το μέσο εισόδημα $E(X)$ και η διασπορά του εισοδήματος $V(X)$.

(α)

$$F_X(x) = \int_{-\infty}^x f_X(t) dt = \int_{10}^x \frac{4 \cdot 10^4}{t^5} dt = - \left[\frac{10^4}{t^4} \right]_{10}^x = 1 - \frac{10^4}{x^4}, \quad 10 \leq x < \infty,$$

$$F_X(x) = 0, \quad -\infty < x < 10.$$

(β)

$$E(X) = \int_{-\infty}^{\infty} x f_X(x) dx = \int_{10}^{\infty} \frac{4 \cdot 10^4}{x^4} dx = - \left[\frac{4 \cdot 10^4}{3x^3} \right]_{10}^{\infty} = \frac{40}{3},$$

$$E(X^2) = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_X(x) dx = \int_{10}^{\infty} \frac{4 \cdot 10^4}{x^3} dx = - \left[\frac{4 \cdot 10^4}{2x^2} \right]_{10}^{\infty} = 200,$$

$$V(X) = E(X^2) - [E(X)]^2 = 200 - \left(\frac{40}{3} \right)^2 = \frac{1800 - 1600}{9} = \frac{200}{9}.$$

2.20. Η θερμοκρασία X απόσταξης πετρελαίου καθορίζει την ποιότητα του τελικού προϊόντος. Έστω ότι η X είναι μία συνεχής ομοιόμορφη τυχαία μεταβλητή στο διάστημα $[160, 280]$ και ότι η παραγωγή ενός λίτρου κοστίζει r ευρώ. Αν $X \leq 200$ το προϊόν καλείται νάφθα και πωλείται προς $r + \kappa$ ευρώ το λίτρο, ενώ αν $X > 200$ καλείται απόσταγμα πετρελαίου και πωλείται προς $r + \nu$ ευρώ το λίτρο. Να υπολογισθεί το μέσο κέρδος και η διασπορά του κέρδους ανά λίτρο.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Το κέρδος ανά λίτρο είναι μια τ.μ. Y η οποία συνδέεται με τη X με τη σχέση

$$Y = \begin{cases} \kappa, & X \leq 200, \\ \nu, & X > 200. \end{cases}$$

και επειδή

$$P(X \leq 200) = \int_{-\infty}^{200} f_X(x) dx = \frac{1}{120} \int_{160}^{200} dx = \left[\frac{x}{120} \right]_{160}^{200} = \frac{1}{3}$$

η συνάρτηση πιθανότητας της είναι η

$$f_Y(\kappa) = \frac{1}{3}, \quad f_Y(\nu) = \frac{2}{3}.$$

Επομένως

$$E(Y) = \kappa \cdot \frac{1}{3} + \nu \cdot \frac{2}{3} = \frac{\kappa + 2\nu}{3}$$

$$E(Y^2) = \kappa^2 \cdot \frac{1}{3} + \nu^2 \cdot \frac{2}{3} = \frac{\kappa^2 + 2\nu^2}{3}$$

$$V(Y) = E(Y^2) - [E(Y)]^2 = \frac{\kappa^2 + 2\nu^2}{3} - \left(\frac{\kappa + 2\nu}{3}\right)^2 = \frac{2(\nu - \kappa)^2}{9}$$

Θέμα 1. Έστω ότι από μια κληρωτίδα που περιέχει 10 σφαιρίδια, φέροντα τους αριθμούς $1, 2, \dots, 10$, εξάγονται διαδοχικά το ένα μετά το άλλο, με επανάθεση, 5 σφαιρίδια. Να υπολογισθούν οι πιθανότητες (ορίζοντας κατάλληλα ενδεχόμενα)

(α) εξαγωγής του αριθμού 1 δύο τουλάχιστο φορές,

(β) εξαγωγής των αριθμών 1, 2 και 3 μια τουλάχιστο φορά τον καθένα

(γ) ο μεγαλύτερος αριθμός που εξάγεται να είναι το 4.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(α) Έστω B_2 ενδεχόμενο εξαγωγής του αριθμού 1 δύο τουλάχιστο φορές και A_κ ενδεχόμενο εξαγωγής του αριθμού 1 κ ακριβώς φορές, για $\kappa = 0, 1$. Τότε η ζητούμενη πιθανότητα δίνεται από την

$$P(B_2) = 1 - P(A_0) - P(A_1) = 1 - \frac{9^5}{10^5} - \frac{5 \cdot 9^4}{10^5}.$$

(β) Έστω A_κ το ενδεχόμενο να μη εξαχθεί ο αριθμός κ , για $\kappa = 1, 2, 3$. Τότε η ζητούμενη πιθανότητα δίνεται από την

$$\begin{aligned} P(A'_1 A'_2 A'_3) &= 1 - \{P(A_1) + P(A_2) + P(A_3)\} \\ &\quad + \{P(A_1 A_2) + P(A_1 A_3) + P(A_2 A_3)\} - P(A_1 A_2 A_3) \\ &= 1 - 3 \frac{9^5}{10^5} + 3 \frac{8^5}{10^5} - \frac{7^5}{10^5}. \end{aligned}$$

(γ) Έστω A_κ το ενδεχόμενο ο μεγαλύτερος αριθμός που εξάγεται να είναι μικρότερος ή ίσος του κ , για $\kappa = 3, 4$.

Τότε $A_4 - A_3$ το ενδεχόμενο ο μεγαλύτερος αριθμός που εξάγεται να είναι ίσος με 4, με $A_3 \subset A_4$, και έτσι η ζητούμενη πιθανότητα δίνεται από την

$$P(A_4 - A_3) = P(A_4) - P(A_3) = \frac{4^5}{10^5} - \frac{3^5}{10^5}.$$

Θέμα 2. Οι ηλεκτρικοί λαμπτήρες που κατασκευάζει συγκεκριμένη εταιρεία προωθούνται στην αγορά συσκευασμένοι σε χαρτοκιβώτια των 30 λαμπτήρων.

Ας υποθέσουμε ότι από ένα χαρτοκιβώτιο που περιέχει 2 ελαττωματικούς λαμπτήρες εξάγονται διαδοχικά ο ένας μετά τον άλλο, χωρίς επανάθεση, 3 λαμπτήρες.

Έστω A_ν το ενδεχόμενο εξαγωγής ελαττωματικού λαμπτήρα στη ν -οστή εξαγωγή, για $\nu = 1, 2, 3$.

Να υπολογισθούν οι πιθανότητες

(α) $P(A_1|A_2)$,

(β) $P(A_3)$.

(γ) Αν $P(A) = 1/2$, $P(B) = 3/4$ και $P(AB') = 1/8$, να εξετασθεί κατά πόσον τα ενδεχόμενα A και B είναι ανεξάρτητα.

(α) Σύμφωνα τον τύπο του Bayes η ζητούμενη πιθανότητα δίνεται από την

$$P(A_1|A_2) = \frac{P(A_1)P(A_2|A_1)}{P(A_1)P(A_2|A_1) + P(A'_1)P(A_2|A'_1)} = \frac{\frac{2}{30} \frac{1}{29}}{\frac{2}{30} \frac{1}{29} + \frac{28}{30} \frac{2}{29}} = \frac{1}{29}$$

(β) Σύμφωνα με τον τύπο της ολικής πιθανότητας και στη συνέχεια τον πολλαπλασιαστικό τύπο, η ζητούμενη πιθανότητα δίνεται από την

$$\begin{aligned}
 P(A_3) &= P(A_1A_2)P(A_3|A_1A_2) + P(A_1A'_2)P(A_3|A_1A'_2) \\
 &\quad + P(A'_1A_2)P(A_3|A'_1A_2) + P(A'_1A'_2)P(A_3|A'_1A'_2) \\
 &= P(A_1)P(A_2|A_1)P(A_3|A_1A_2) + P(A_1)P(A'_2|A_1)P(A_3|A_1A'_2) \\
 &\quad + P(A'_1)P(A_2|A'_1)P(A_3|A'_1A_2) + P(A'_1)P(A'_2|A'_1)P(A_3|A'_1A'_2) \\
 &= \frac{2}{30} \cdot \frac{1}{29} \cdot \frac{0}{28} + \frac{2}{30} \cdot \frac{28}{29} \cdot \frac{1}{28} + \frac{28}{30} \cdot \frac{2}{29} \cdot \frac{1}{28} + \frac{28}{30} \cdot \frac{27}{29} \cdot \frac{2}{28} = \frac{2}{30}.
 \end{aligned}$$

(γ) Χρησιμοποιώντας τον τύπο

$$P(AB') = P(A - B) = P(A) - P(AB),$$

παίρνουμε

$$P(AB) = \frac{1}{2} - \frac{1}{8} = \frac{3}{8}.$$

Επίσης

$$P(A)P(B) = \frac{1}{2} \cdot \frac{3}{4} = \frac{3}{8}$$

και επομένως ισχύει η σχέση

$$P(AB) = P(A)P(B),$$

η οποία συνεπάγεται ότι τα ενδεχόμενα A και B είναι ανεξάρτητα.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Χαράλαμπος Α. Χαραλαμπίδης

18 Νοεμβρίου 2009

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Δοκιμή Bernoulli

Ας θεωρήσουμε ένα τυχαίο πείραμα με δειγματικό χώρο Ω και ένα ενδεχόμενο A στον Ω .

Αν A' είναι το συμπληρωματικό ενδεχόμενο του A στον Ω , τότε τα ενδεχόμενα (A, A') αποτελούν μια διαίρεση του δειγματικού χώρου Ω , εφ' όσον $A \cap A' = \emptyset$ και $A \cup A' = \Omega$.

Το ενδεχόμενο A χαρακτηρίζεται συνήθως ως επιτυχία και το A' ως αποτυχία.

Παριστάνοντας με ε την επιτυχία και a την αποτυχία ο δειγματικός χώρος δύναται να παρασταθεί ως $\Omega = \{a, \varepsilon\}$.

Ένα τέτοιο τυχαίο πείραμα καλείται *δοκιμή Bernoulli*.

Έστω ότι η πιθανότητα επιτυχίας είναι $P(\{\varepsilon\}) = p$, $0 < p < 1$, οπότε η πιθανότητα αποτυχίας είναι $P(\{a\}) = 1 - P(\{\varepsilon\}) = 1 - p = q$.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Κατανομή Bernoulli

Ορισμός

Έστω X ο αριθμός των επιτυχιών σε μια δοκιμή Bernoulli με πιθανότητα επιτυχίας p (και αποτυχίας $q = 1 - p$). Η κατανομή της δίτιμης τυχαίας μεταβλητής X καλείται κατανομή Bernoulli με παράμετρο p .

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Κατανομή Bernoulli

Θεώρημα

Η συνάρτηση πιθανότητας της κατανομής Bernoulli με παράμετρο p δίνεται από την

$$f(x) = P(X = x) = p^x q^{1-x}, \quad x = 0, 1. \quad (1)$$

και η συνάρτηση κατανομής από την

$$F(x) = \begin{cases} 0, & -\infty < x < 0 \\ q, & 0 \leq x < 1 \\ 1, & 1 \leq x < \infty. \end{cases} \quad (2)$$

Η μέση τιμή και διασπορά δίνονται από τις

$$\mu = E(X) = p, \quad \sigma^2 = V(X) = pq. \quad (3)$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Κατανομή Bernoulli

Απόδειξη.

Ο αριθμός X των επιτυχιών σε μια δοκιμή Bernoulli είναι μια τυχαία μεταβλητή ορισμένη στον $\Omega = \{a, \varepsilon\}$ με

$$X(a) = 0, \quad X(\varepsilon) = 1,$$

και έτσι συνάγουμε τις πιθανότητες

$$P(X = 0) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) = 0\}) = P(\{a\}) = q,$$

$$P(X = 1) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) = 1\}) = P(\{\varepsilon\}) = p,$$

οι οποίες συνεπάγονται τη συνάρτηση πιθανότητας (1).

Η συνάρτηση κατανομής (2) προκύπτει άμεσα από την (1). □

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Κατανομή Bernoulli

Η μέση τιμή της τυχαίας μεταβλητής X είναι

$$\mu = E(X) = \sum_{x=0}^1 xp^xq^{1-x} = p$$

και η διασπορά αυτής συνάγεται ως εξής:

$$\sigma^2 = V(X) = E[(X - \mu)^2] = \sum_{x=0}^1 (x - p)^2 p^x q^{1-x} = p^2 q + q^2 p = pq.$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Ορισμός

Έστω X ο αριθμός των επιτυχιών σε μια ακολουθία n ανεξαρτήτων δοκιμών Bernoulli με πιθανότητα επιτυχίας p (και αποτυχίας $q = 1 - p$) σταθερή (ίδια) σε όλες τις δοκιμές.

Η κατανομή της τυχαίας μεταβλητής X καλείται διωνυμική με παραμέτρους n και p .

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Θεώρημα

Η συνάρτηση πιθανότητας της διωνυμικής κατανομής με παραμέτρους v και p δίνεται από την

$$f(x) = P(X = x) = \binom{v}{x} p^x q^{v-x}, \quad x = 0, 1, \dots, v. \quad (4)$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Απόδειξη.

Ο δειγματικός χώρος του συνθέτου στοχαστικού πειράματος των ν ανεξαρτήτων δοκιμών Bernoulli, σύμφωνα με το Εδάφιο 1.9, είναι το ν -πλό καρτεσιανό γινόμενο του $\Omega = \{a, \varepsilon\}$ με τον εαυτό του,

$$\Omega^\nu = \{(\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_\nu) : \omega_i \in \{a, \varepsilon\}, i = 1, 2, \dots, \nu\}.$$

Το ενδεχόμενο $\{X = x\}$ να πραγματοποιηθούν x επιτυχίες στις ν δοκιμές περιλαμβάνει $\binom{\nu}{x}$ στοιχειώδη ενδεχόμενα, όσα και ο αριθμός των επιλογών των x θέσεων για τις επιτυχίες από τις ν θέσεις. Επιπλέον κάθε τέτοιο στοιχειώδες ενδεχόμενο, επειδή οι δοκιμές είναι ανεξάρτητες, έχει πιθανότητα $p^x q^{\nu-x}$.

Επομένως

$$f(x) = P(X = x) = \binom{\nu}{x} p^x q^{\nu-x}, \quad x = 0, 1, \dots, \nu.$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Σημειώνουμε ότι

$$f(x) > 0, \quad x = 0, 1, \dots, v, \quad f(x) = 0, \quad x \notin \{0, 1, \dots, v\}$$

και, σύμφωνα με τον τύπο του διωνύμου του Νεύτωνα

$$(t + u)^v = \sum_{x=0}^v \binom{v}{x} t^x u^{v-x}, \quad v = 1, 2, \dots,$$

συνάγουμε ότι

$$\sum_{x=0}^v f(x) = \sum_{x=0}^v \binom{v}{x} p^x q^{v-x} = (p + q)^v = 1,$$

όπως απαιτείται από τον ορισμό της συνάρτησης πιθανότητας.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Θεώρημα

Έστω ότι η τυχαία μεταβλητή X ακολουθεί τη διωνυμική κατανομή με συνάρτηση πιθανότητας την (4). Τότε η μέση τιμή και η διασπορά της αυτής δίνονται από τις

$$\mu = E(X) = nr, \quad \sigma^2 = V(X) = nrq. \quad (5)$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Απόδειξη.

Η μέση τιμή της τ.μ. X , σύμφωνα με τον ορισμό, δίνεται από την

$$\mu = E(X) = \sum_{x=1}^v x \binom{v}{x} p^x q^{v-x}.$$

Χρησιμοποιώντας τη σχέση

$$x \binom{v}{x} = x \frac{v!}{x!(v-x)!} = v \frac{(v-1)!}{(x-1)!(v-x)!} = v \binom{v-1}{x-1},$$

παίρνουμε

$$\mu = E(X) = v \sum_{x=1}^v \binom{v-1}{x-1} p^x q^{v-x} = vp \sum_{y=0}^{v-1} \binom{v-1}{y} p^y q^{v-1-y} = vp.$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Επίσης

$$E[(X)_2] = E[X(X-1)] = \sum_{x=0}^v x(x-1) \binom{v}{x} p^x q^{v-x}$$

και επειδή

$$\begin{aligned} x(x-1) \binom{v}{x} &= x(x-1) \frac{v!}{x!(v-x)!} \\ &= v(v-1) \frac{(v-2)!}{(x-2)!(v-x)!} = v(v-1) \binom{v-2}{x-2}, \end{aligned}$$

παίρνουμε

$$\begin{aligned} E[(X)_2] &= v(v-1) \sum_{x=2}^v \binom{v-2}{x-2} p^x q^{v-x} = v(v-1) p^2 \sum_{y=0}^{v-2} \binom{v-2}{y} p^y q^{v-2-y} \\ &= v(v-1) p^2 (p+q)^{v-2} = v(v-1) p^2. \end{aligned}$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Επομένως

$$\sigma^2 = V(X) = E[(X)_2] + E(X) - [E(X)]^2 = v(v-1)p^2 + vp - v^2p^2 = vpq.$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Παράδειγμα

Έστω ότι ένα νέο φάρμακο ρύθμισης της πίεσης χορηγείται πειραματικά σε v υπερτασικούς ασθενείς. Σε κάθε ασθενή μετρείται η πίεση του αίματος πριν και μετά τη χορήγηση ενός ορισμένου φαρμάκου και τα αποτελέσματα είναι $(y_1, z_1), (y_2, z_2), \dots, (y_v, z_v)$.

Αν $y_\kappa > z_\kappa$ θεωρούμε ότι η κ -οστή δοκιμή είχε αποτέλεσμα επιτυχία, ενώ αν $y_\kappa \leq z_\kappa$ αποτυχία, $\kappa = 1, 2, \dots, v$.

Αν το φάρμακο δεν έχει καμιά επίδραση, τότε η πιθανότητα επιτυχίας p είναι ίση με την πιθανότητα αποτυχίας $q = 1 - p$ και επομένως $p = 1/2$.

Έστω X ο αριθμός των επιτυχιών στις v δοκιμές. Τότε, υποθέτοντας ότι το φάρμακο δεν έχει καμιά επίδραση στην πίεση του αίματος,

$$f(x) = P(X = x) = \binom{v}{x} \left(\frac{1}{2}\right)^v, \quad x = 0, 1, \dots, v.$$

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΕΣ ΚΑΤΑΝΟΜΕΣ

Διωνυμική κατανομή

Να υπολογισθούν οι πιθανότητες (α) 2 το πολύ επιτυχιών και (β) 7 τουλάχιστον επιτυχιών στην περίπτωση $n = 8$ ασθενών.

Οι ζητούμενες πιθανότητες είναι (α)

$$P(X \leq 2) = \sum_{x=0}^2 \binom{8}{x} (0,5)^8 = 0,0039 + 0,0312 + 0,1094 = 0,1445$$

και (β)

$$P(X \geq 7) = \sum_{x=7}^8 \binom{8}{x} (0,5)^8 = 0,0312 + 0,0039 = 0,0351.$$